

ஸ்ரீ பிரயாக் மஹாத்மியம்

(तमिल)

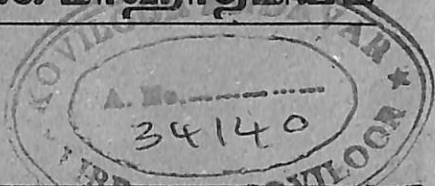

ACCNO 34140

34-1

Rs.
10/-

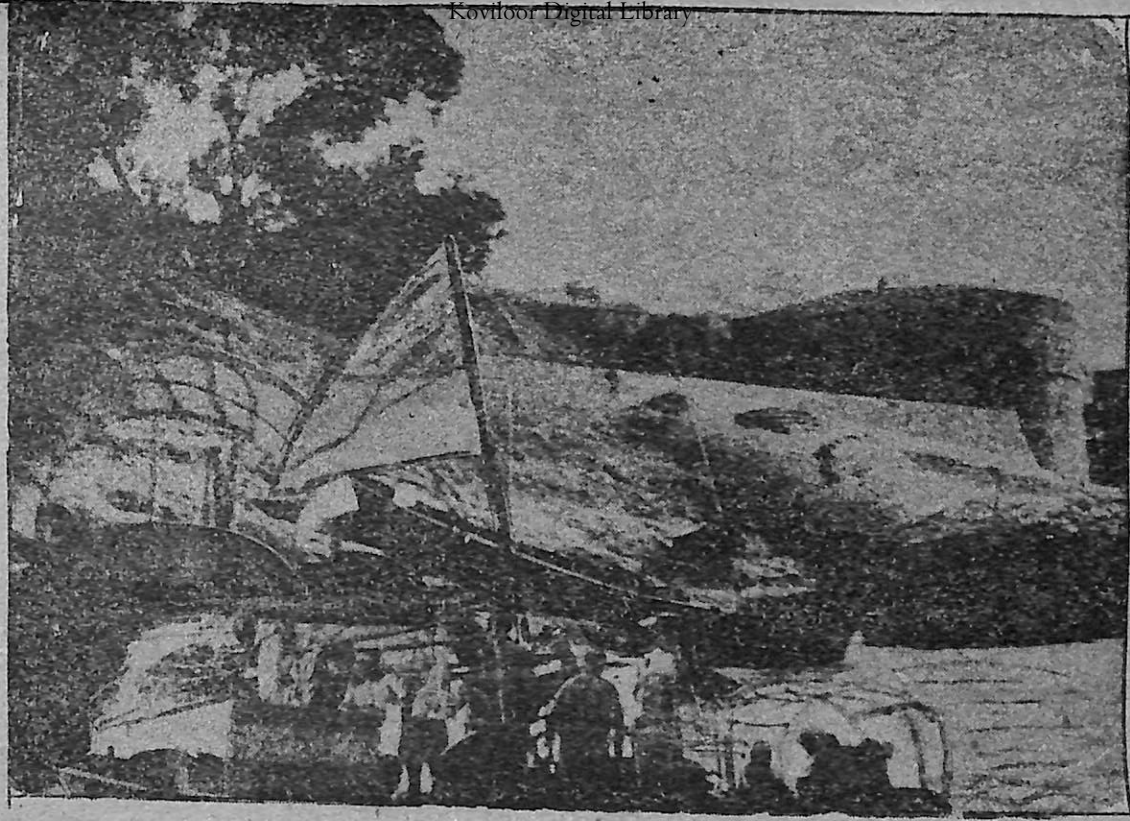
ஸ்ரீ ப்ரயாகை மாஹாத்மியம்

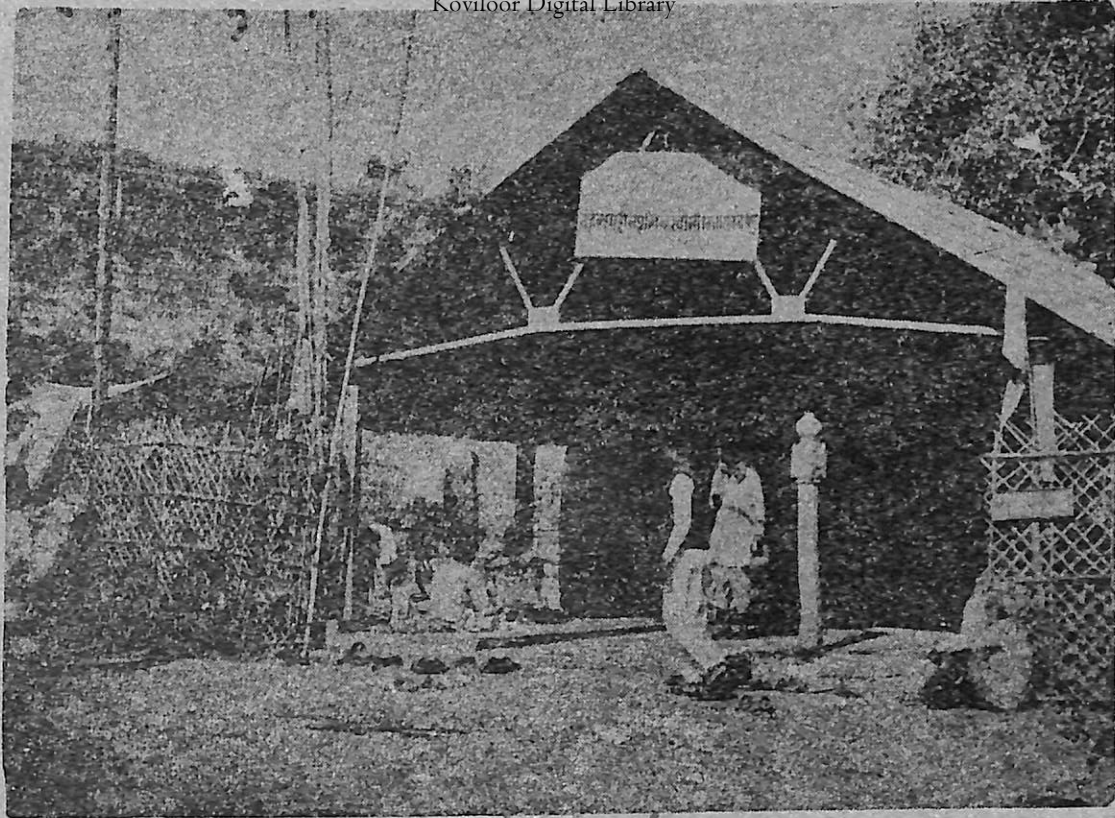
வெளியிட்டோர்:

பூஜா பிரகாசன்

21, குஜராத்தி மானிகை, அலகாபாத்.

Triveni Sangam, Allahabad

Bare Hanuman ji

ஸ்ரீ ப்ரயாகை மாஹாத்மியம்

ச்ருதி ப்ரமணம் ஸ்ம்ருதய: ப்ராமணம் புராணமபியத்ர பரம்

ப்ரமணம்

யத்ராஸ்தி க³ங்கா³ யமுனா ப்ரமாணம் ஸ தீர்த்த² ராஜோ ஜயதி
ப்ரயாக³

இந்த உலகமே ஒரு வேள்விச் சாலை.

யாருக்கு?

இறைவர்களுக்கு!

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் இயக்கமே
அந்த வேள்வி.

இந்த வேள்வி எதற்காக?

ஜீவராசிகளின் ஜனன-மரணப் பிணைப்பை
அறுப்பதற்காக.

படைப்புக் கடவுளான பிரம்ம தேவன் புவியிலே
தோன்றிக் கர்ம பூமியான பாரதத்திலே பெரு வேள்வி
மேற்கொண்டிருக்கிறான்.

எதற்காக?

கருமம் தொலைவதற்காக!

யாருடைய கருமம்? தான் படைத்த மக்களின்
கருமத்தோடு அவன் கருமமும் தான். அவன் பல பெரு
வேள்விகள் செய்து அவற்றின் சிகரமாக அசுவ மேத யாகமும்
செய்திருக்கிறான்.

பிரம்ம தேவனைத் தொடர்ந்து சந்திரனும் வேள்வி செய்திருக்கிறான். சந்திரன் வேள்வி செய்தது திருவேணிக்கு அருகிலே, அந்த இடத்திலே சிவ லிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து அவன் வழிபட்டிருக்கிறான். அந்த லிங்கம் சோமேசுவர நாதர் என்று புகழ் பூத்திருக்கிறது.

பிரம்ம தேவனையும் சந்திரனையும் தொடர்ந்து மந்திர திரஷ்டாக்களான ரிஷி-முனிகளும் வேள்விகள் பல செய்திருக்கிறார்கள்.

இப்படிப் பெரு வேள்விகள் கண்ட பூமியே பிரயாகை எனப்படுகிறது.

சுருதியும் ஸ்மிருதியும் வேள்விகளுக்குப் பிரமாணமாக நிற்கின்றன. சுருதி ஸ்வரூபமான இறைவன் வேத புருஷன் என்றும், யக்ஞ புருஷன் என்றும் போற்றப்படுகிறான். இதன் தத்துவம் எல்லாம் அவனே என்பது தானே?

சூரிய குல திலகமான ரகு வேள்வி செய்து வரலாறு படைத்தவன். பேரரசனான அவன் வேள்வியின் இறுதியில் அனைத்தையும் தானம் செய்து, மண் பாண்டங்களைக் கொண்டு ஜீவனம் நடத்தும் வேளையிலே அந்தணன் ஒருவன் பொருள் வேண்டி அவனை அடைகிறான்.

வேள்வியால் சிறந்த, தானத்தால் உயர்ந்து நின்ற ரகு கலங்கவில்லை. அஞ்சா நெஞ்சுடன் தேவர்களை வென்று வரப் புறப்படுகிறான். அவன் செய்த வேள்வியின் பலனாக பிராமணன் கேட்ட பொருளுக்கும் மேலாகப் பொன் மாரி பொழிந்து விடுகிறது. தேவைக்கு மேல் தனக்கு ஒரு தம்பிடி தேவையில்லை என்று பிராமணன் கூற, 'தங்களுக்காக வந்த

பொருள், தாங்களே தான் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்' என்று ரகு கூற, இந்த இழு பறி எதைக் காட்டுகிறது? கொடுப்பவன் நிறையக் கொடுக்க வேண்டும்; வாங்குபவன் தேவைக்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்னும் பெருங் கொள்கையைத் தானே?

வேள்வியும், வேள்வியின் பயனாக தானமும் ரகு வம்சத்துக்குத் காலத்தாலும் அழியாத புகழைச் சேர்த்துள்ளான்.

ரகு வம்ச திலகமான ராமன், தம்பி லக்ஷ்மணனோடும், சீதா பிராட்டியுடனும் கானக வாசம் செய்யப் புறப்பட்ட பொழுது பாரத்வாஜ ஆசிரமம் வந்து பிரயாகையைத் தரிசித்து மகிழ்ந்திருக்கின்றனர்.

பாரதப் பேர் முடிந்த பிறகு வெற்றி கண்ட யுதிஷ்டிரர் பாப புண்ணியக் கணக்கு பார்க்கின்றார். 'எத்தனை படை வீரர்களைக் கொன்று குவித்து விட்டோம்? எத்த சம்பந்தம் கொண்ட துரியோதனன் முதலானவர்களை ஒழித்து விட்டோம்' என்று எண்ணும் பொழுது பாவம் மலையாகத் தோன்றுகிறது.

பாம விமோசனத்துக்கு மார்க்கண்டேயரிடம் உபாயம் கேட்கிறார். மார்க்கண்டேயர் வேள்வியினால் புனிதமேறிய பிரயாகையைப் பற்றிக் கூறி, "பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் போன்ற தெய்வங்களும், தேவர்களும் அறிவில் சிறந்த முனிவர்களும் கூடி சாஸ்திர விசாரம் செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். பிரயாகைக்குத் தீர்த்த ராஜன் என்றும் பெயர் உண்டு. அங்கு சென்றால் அஞ்ஞானம் அனைத்தும் அகலும், பாவங்கள் அனைத்தும் விலகும். அங்கு உள்ள ஒவ்வோர் அடி மண்ணும் அகவ மேத யாகத்தின் பலனைத் தரும்" என்று விளக்கியிருக்கிறார்.

ப்ரஹ்மா விஷ்ணு சிவாத்³ யைச்ச ஸுவிசார்ய தி¹ விஸ்தி² தை;
முனிபி¹ர் நிர்மல க்ஞானை: நிச்சித்ய சஸுகோ³ பிதம்.
தீர்த்த² ராஜாபி⁴ க³ மனம் ஸர்வாக்ஞான நிவாரணம்
பதே³ பதே³ அஸ்வ மேத⁴ ஸ்ய ப² லத³ ம் யத ஸ்மருதம் பு³ தை⁴

அம் மண்ணை மிதித்து அசுவ மேத யாக பலனைப் பெற்றது மட்டுமின்றி ராஜசூயம் போன்ற யாகங்களையும் செய்து யுதிஷ்டிரர் தர்ம ராஜராகி இருக்கிறார்.

ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கான்யகுப்ஜ மன்னரான ஹர்ஷவர்த்தனர் தம் கீர்த்தியாலேயே சக்கரவர்த்தி ஆகியிருக்கிறார். பிரயாக ராஜன் கூட அவர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்திருக்கிறான். பாரதத்தின் பாரம்பரியத்தைக் கடைபிடித்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தமது பொருள் முழுவதையுமே தான தர்மம் செய்து விடுவார்; உடுத்திய உடை தவிர வேறு ஒன்றும் தமக்கென்று வைத்துக் கொள்ள மாட்டார். ஏழைகளுக்கு அன்னதானம்; பண்டிதர்களுக்கு சன்மானம் என்று வழங்கி அறவோர் சொல்லைக் கடைபிடித்து வந்த அவரது கைச் சுத்தம் பேரரசர் என்று பறை சாற்றியது. சிற்றரசர்களும் மனம், முகம் சுணங்காமல் அவர் பொக்கிஷத்தை வற்றாமல் காப்பாற்றி இருக்கின்றனர். பிரயாகை கேஷத்திரம் அவரது அறப் பணிகளுக்குக் கேந்திரமாக அமையும் பாக்கியத்தைப் பெற்றது.

வேள்விக்கு அரசன் என்ற பொருளில் பிரயாகை பிரயாக ராஜன் என்று வழங்குவதோடு மட்டும் அல்லாமல் தீர்த்த ராஜன் தீர்த்தங்கள் அனைத்துக்கும் அரசன் என்ற பெயராலும் இப் புனித பூமி ன்றம் பெற்றிருக்கிறது..

கங்கை, யமுனை, சாஸ்பதி ஆகிய மூன்று நதிகளும் கூடி இந்தத் தலத்துக்குத்திரி வேணி என்ற பெயரையும் வாங்கித் தருகின்றன.

பூமியைக் கண்ட கங்கைக்கு ஒரே பூரிப்பு; கலகலவென்று நகைத்துக் கும்மாளம் போட்டுக் கொண்டு பிரயாகையை அடைகிறாள்.

“கங்கையே! சற்று நில்; நானும் உன்னோடு வருகிறேன்!” என்கிறாள் யமுனை.

“நிற்பதா? பகீதரன் எத்தனை தவமிருந்து என்னைப் பூமிக்கு . வரவழைத்திருக்கிறான் தெரியுமா? அவன் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற நான் கடலுக்கு செல்ல வேண்டும். சகர புத்திரர்களைக் கரையேற்ற வேண்டும்.”

“நானும் கூடி வருகிறேனே!”

“நானும், நீயும் கூடி விட்டால் அப்புறம் என் பெயர் என்ன ஆவது?”

“எனக்கென்று தனிப் பெயர் வேண்டாம் அம்மா! பெயரெல்லாம் உனக்கே இருக்கட்டும். நானும் உன்னைப் போல வானுலகைச் சேர்ந்தவள்தான். சூரியனின் மகள். பகீதரன் உன்னை அழைத்தது போல என்னை யாரும் வருந்தி அழைக்க வில்லை. சூரிய மண்டலத்திலிருந்து நானாகவே மக்களின் நலனை உத்தேசித்து இறங்கி வந்திருக்கிறேன். நாம் இருவரும் கூடி இயங்கினால் மக்களின் தாபம் தீரும். பிறவிப் பயனை நாமும் பெறுவோம். பெயரையும் புகழையும் நீ வைத்துக் கொள். உன் பணிக்கு என்னையும் கூட்டுச் சேர்த்துக் கொள்.”

யமுனையின் தியாகத்தையும், வினயத்தையும் கண்டு கங்கை நெக்குருகிவிட்டாள். “அக்கா!” என்று அழைத்து யமுனையை ஆரத் தழுவிக் கொண்ட பொழுது இருவர் உள்ளத்திலும் ஏதோ ஒன்று சில்லென்று பாய்ந்தது. இருவரும் உள்ளத்து உணர்ச்சியைப் பரிமாறிக் கொண்ட பொழுது அந்தர்வாகினியாக-உள்ளோட்டமாகப் பிரவேசித்த சரஸ்வதி கூறினாள்.

“உங்கள் இருவரிடமும் அறிவையும், உணர்ச்சியையும் பின்ன விட்டவள் நான். என்னைச் சேர்த்துக் கொண்டால் தான் நீங்கள் திரி வேணியாக முடியும்.”

கங்கை ஸ்படிக வெள்ளை நிறம் படைத்தவள்; களங்கமில்லாத உருவம் படைத்தவள்.

யமுனை சூரியச் சாயை படுவள். ஆதலால் கறுப்பு நிறமானவள். ஆனால் வெள்ளை மனம் கொண்டவள்.

சரஸ்வதி கம்பீரம் மிக்கவள். நிறம் என்னவென்று கூற முடியாதவள்.

மூவரும் கூடிப் பிரயாகையைத் திரி வேணியாகப் புகழ் பெறச் செய்தார்கள். இவர்களில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் அடங்கும் என்பதால் மட்டும் பிரயாகை தீர்த்தராஜன் ஆகி விடவில்லை.

சமுத்திர ராஜனின் மகன் சங்கன் சிறு பிள்ளை; விளையாட்டுப் பிள்ளை. வேதங்களில் ரிக்குகளை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்திருக்கிறான். கடைசியில் எங்கோ ஒளித்து வைத்து விட்டுக் காணாமல் போய்விட்டது என்று கையை விரித்து விட்டான்.

தங்களுக்குச் சிறப்போடு பூசனை செல்லாது போகவே தேவர்கள் வேதத்தின் ரிக்குகளைத் தேடியிருக்கிறார்கள். ரிக்குகளை யாரோ களவாடிவிட்டார்கள் என்று தீர்மானித்து விஷ்ணு பகவானிடம் சென்று முறையிட்டிருக்கிறார்கள்.

விஷ்ணு பகவான் சிறுவன் சங்கனின் வேலை என்பதை அறிந்து அவனிடம் போய்க் குழந்தையோடு குழந்தையாக விளையாடி வாயைக் கிண்டியிருக்கிறார். கபடமறியாத குழந்தையாதலால், அவனாகவே ஒளித்து வைத்திருக்கிற இடத்தைச் சொல்லி எடுத்தும் கொடுத்து விட்டான். அது மட்டும் அல்ல; இனிமேல் நான் உங்கள் கையில் தான் இருப்பேன்' என்று அடம்பிடித்து அவர் கரமேறியும் விட்டான்.

இப்படிச் சங்கதாரமான விஷ்ணு பகவானுக்கு காணாமற் போன வேதத்தைக் கண்டு பிடித்துத் தந்ததற்காகப் பெரு விழா எடுக்க தீர்மானித்தார்கள் தேவர்கள்.

அவர்கள் விழாவுக்குத் தோந்தெடுத்த இடம் பிரயாகை. தேவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாகத் தீர்த்த வடிவில் அங்கே வந்து இறங்கி விட்டார்கள். அந்த எண்ணிக்கை அறுபது கோடியே பத்து லட்சம் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்! தீர்த்த ராஜன் என்ற பெயர் பொருந்தும் தானே?

இந்த நகரம் விராட் புருஷனான இறைவனின் தலையாகப் போற்றப்படுகிறது.

விராட் புருஷஸ்ய உத்தமாங்க³ பாகீர்த்திகம்

இந்த நகரத்தின் அமைப்பு அறு கோண வடிவத்தில் நூற்புறமும் மேடாக வேள்வி வேதி போல் அமைந்துள்ளது.

இந்தப் பெருந் தலத்தின் பெருமைக்கு எடுத்துக் காட்டாக இன்னுமொரு நிகழ்ச்சி. அதன் படி பிரயாகையையும் புனிதத்துக்கும் பெயர் போன ஏழு புரிகளையும் துலா பாரம் செய்திருக்கிறார்கள். பிரயாகையின் தட்டு சீழும், சப்த புரிகளின் தட்டு மேலும் இருந்திருக்கிறது.

இங்கே கஷ்வரம் செய்து கொண்டு கங்கை, யமுனை, திரி வேணி நீராடித் தீர்த்த சிராத்தம் செய்ய வேண்டும். கங்காபூ ஜை, தம்பதி பூஜை ஆசியவைகளும் முக்கியம். பெண்கள் வேணி தானம் செய்வது சிறப்பு.

தீரிவேணீம் மாத⁴ வம் ஸோமம் ப⁴ ரத்² லாஜம் சவாஸூகீம்
வந்தே³ அக்ஷயவடம் சேஷம் ப்ரயாக³ ம் தீர்த்த² நாயகம்

திரி வேணி சங்கமத்தில் நீராட வந்த அந் நாளைய பக்தர் ஒருவருக்குச் சந்தேகம்; இந் நாளைய பகுத்தறிவாளர்களைப் போலவே.

“கங்கை, யமுனை, சாஸ்வதி ஆகிய மூன்று நதிகள் திரிவேணியில் கூடுவதாகக் கூறுகிறார்கள். இரண்டு நதிகள் தான் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன. மூன்றாவது நதி அந்தர்வாகினியாக உள்ளோட்டமாக ஓடுகிறதாம். என்ன கதை விடுகிறார்கள் !” என்று அவர் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு பெரியவரைப் பார்த்து கூறினார்.

பெரியவர் ஒரு பெண்ணின் பின்னலைச் சுட்டிக்
காட்டினார். அவள் கூந்தலைத் தழைய வாரிப் பின்னித் தொங்க
விட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

“இவள் பின்னலுக்கு எத்தனை கால்கள்?” என்று கேட்டார் பெரியவர்.

“இரண்டு!” டக்கென்று பதில் அளித்தார் அவர்.

“இல்லை மூன்று” என்றார் பெரியவர்.

“இருக்க முடியாது.” இந்தப் பக்கம் ஒன்று. அந்தப் பக்கம் ஒன்று. இப்படிப் போட்டு அப்படி பின்ன வேண்டியது தானே?

“இரண்டை நீங்கள் சொல்கிறார் போல் இப்படி அப்படி போட்டால் வடமாக முறுக்கிக் கொள்ளும்; பின்னலாக இராது!” என்றார் பெரியவர்.

அப்பொழுது அந்தப் பெண் குறு நகை இதழ்களில் ஓடத் தன் பின்னலை வேணி தானம் செய்து நீராடுவதற்காகச் சிறிது பிரித்து விட்டுக் கொண்டாள்.

ஐயப் பேர் வழி மூன்று கால் ஓடுவதைப் பார்த்தார். வியப்பில் ஆழ்ந்தார்.

“இதோ பாருங்கள். இந்த மூன்று அங்குலத்தை நீங்கள் பின்னிக் கத்திரிக்க வேண்டும். இப்படிக் கோத்து வாங்கிப் பின்னுங்கள்!” என்று அவள் தன் கணவனுக்குப் பின்னச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவள் சொன்ன படி அவன் பின்னிய பொழுது இரண்டு கால்கள் மட்டும் வெளியே தெரிந்தன. மூன்றாவது கால் எங்கேயோ மாயமாய் மறைந்து கொண்டது. ஆனால் அது உண்டு என்ற உண்மை மட்டும் நிலைத்தது.

“இப்பொழுது புரிகிறதா? சரஸ்வதி இப்படித் தான் அந்தர்வாகினியாக ஓடுகிறாள்!” என்றார் பெரியவர்.

“நல்ல விளக்கம். நீங்கள் யார்? தெரிந்து கொள்ளலாமா?”

“என் பெயர் வேணி மாதவன். பிரயாகைக்கு வருகிறவர்கள் என் பெயர் கொண்டவரைக் தரிசிக்காமல் போகக் கூடாது!” என்று பெரியவர் கூறிச் சிரித்த பொழுது, பக்தர் அவரில் வேணி மாதவரையே கண்டார்.

பிரயாகை மோக்ஷ லக்ஷியின் வாசஸ்தலம். திரி வேணி சங்கமம் அவளது பின்னலாகக் கருதப்படுகிறது.

வேறு எந்தக் கேஷத்திரங்களிலும் பெண்கள் தங்கள் கேசத்தை மழிப்பதோ, கழிப்பதோ இல்லை. திரி வேணிக்கு மட்டும் ஒருதனிச் சிறப்பு விதி, பெண்கள் வேணி தானம் செய்ய வேண்டும் என்று.

அத்ரி மகரிஷியின் மனைவி மும் மூர்த்திகளையும் குழந்தைகளாக்கியது போல வேணி மந்திரம் இந்தக் கேஷத்திரத்தில் கணவனை மனைவிக்குக் குழந்தையாக்கி விடுகிறது.

முதலில் கணவன் மனைவிக்கு மூன்று கால் எடுத்துப் பின்னி விட வேண்டும். பிறகு திரி வேணியையும், கத்திரிக்கோலையும் பூஜிக்க வேண்டும். கத்திரிக்கோல் கூட ஒரு வகையில் திரி வேணி தான். கத்திரிக்கோலின் இரு பகுதிகளாகக் கங்கையும், யமுனையும் இருக்கிறார்கள். இரண்டு பகுதிகளையும் இணைக்கும் ஆணி இருக்கிறதே அது சரஸ்வதி.

வழிபாட்டுக்குப் பின் பின்னலை முற்றத்தில் வைத்து
வேணி தானம் செய்ய வேண்டும்.

திரி வேணிக்கு அர்ப்பணிக்கப்படும் அந்தக் கூந்தல
நீரில் மிதப்பதில்லை. விரிரென்று நீருக்குள் மூழ்கி மறைந்து
விடுகிறது.

நம் உடலுக்குள் ஓடும் இடா, பிங்களா என்னும் நாடிகள்
ஈஷும்னா நாடியுடன் இணைவதாக யோக சாஸ்திரங்கள்
கூறுகின்றன. அதன் வெளிப்பாடே திரி வேணி என்கின்றார்
நாராயண பட்டர்.

அ, உ, ம என்று மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்து
ஒங்காரம் ஆவது போல், திரி வேணியை ஒங்கார வடிவமாகக்
கொள்கிறவர்களும் உண்டு.

சாஸ்வதியை 'அ' என்னும் எழுத்தாகவும்;
நிரத்யும்னனாகவும், யமுனையை 'உ' என்னும் எழுத்தாகவும்;
அநிருத்தனாகவும் கங்கையை 'ம' என்னும் எழுத்தாகவும்;
சங்கர்ஷணாகவும் கூறுவர்.

பிரம்மா பிரம்மாவாக, விஷ்ணு வேணி மாதவராக, சிவன்
புங்கேசராக இங்கே கோவில் கொண்டுள்ளார்கள்.

தாரா கஞ்சில் வேணி மாதவர் கோவில் இருக்கிறது.
அங்கேயே திரி வேணிக்கும் சந்நிதி உள்ளது. மகர வாகனத்தில்
அமர்ந்திருக்கும் திரி வேணி நான்கு கரத்தவள், கதை, சக்கரம்,
தாமரை, அமிர்த கலசம் ஆகியவை அலங்கரிக்கின்றன.

நாக பாசம் என்னும் பகுதிக்குச் சென்றால் சர்ப ராஜன் வாசுகியைத் தரிசனம் செய்யலாம். இவர் தான் பிரயாகையின் காவல் தெய்வம். இவரது ஆலயத்தில், பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் படுத்திருக்கிறார். இருபத்தைந்து அடி நீளமுள்ள பிரும்மாண்டமான சுவை வேலைப்பாடு.

அக்கரையில் சோமேச லிங்கமும், ஆனந்த பவனத்துக்கு அருகில் பரத்வாஜேசுவரர் ஆலயமும் இருக்கின்றன. வழியில் அலோபி மாதா கோவில் இருக்கிறது. இவளது உக்கிரத்தைத் தணித்தவர் ஆதிசங்கரர். ஒரு சதுரத்தில் ஒரு குண்டமும் அதன் அடியில் ஸ்ரீ சக்ரமும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தேவி விக்ரகம் ஏதும் இல்லை.

அஷ்டய வடம் என்னும் ஆல மரத்தின் வேர் பிரயாகையிலும், நடுப் பகுதி காசியிலும், நுனிப் பகுதி கையையிலும் ஒரு நேர் கோட்டில் இருப்பதாகக் கூறுவர். கோட்டைக்குள் மாட்டிக் கொண்டு விட்ட இந்த ஆல மரத்தைப் பார்க்க முடிவதில்லை. அதன் பெருமையை அக்ஷயமாகக் குறைவறப் போற்றுவோம்.

காராவிந்தே¹ன பதா²விந்த³ம் முகா²ரவிந்தே³ விநிவேசயந்தம்,
வடஸ்ய பத்ரஸ்ய புடே சயானம் பா³லம் முகுந்த³ம் மனஸா

ஸ்மராமி

பிரளய காலம் என்று ஒன்று உண்டு என்பது எம் மதத்தினருக்கும் ஏற்புடைய ஒரு கொள்கை. அப்பொழுது இறைவன் தன் படைப்பைச் சுருக்கிக் கொள்ளுகிறான்.

மரங்களில் பெரியது ஆலமரம் என்பதால் 'ஆல் போல் தழைத்து' என்று வாழ்த்தி வழங்குதலும் மரபு. அதன் விதை மிக மிகச் சிறியது.

கல்லாலின் கீழ் அமர்ந்து தான் சிவ பெருமான் தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவத்தில் மெளன உபதேசம் செய்கிறார். அவர் என்றென்றும் இளைஞராம். சீடர்களோ பிராயம் முதிர்ந்தவர்களாம். அவரது மெளன உபதேசத்திலேயே ஐயம் தீர்ந்து விடுகிறதாம்.

சித்ரம் வடதரோர் மூலே வ்ருத்³தா சிஷ்யா: கு³ருர்யுவா
கு³ரோஸ்து மெளனம் வ்யாக்² யானம் சிஷ்யாஸ்து சி²ன்ன

ஸம்சயா

அந்த உபதேசத்தின் உள்ளுறை பொருள் என்ன? பிரளய காலத்தில் இந்த ஆல மரம் நிலைத்திருக்கும். அதன் விதையைக் காட்டிலும் சிறிய வித்தில் பிரம்ம தேவன் சிருஷ்டி முழுவதையும் அடக்கி விடுவார்.

அதைக் காட்டிலும் கடவுள் காக்கும் அழகைத் தலைப்பு சுலோகம், ஆகா! எத்தனை அற்புதமாகப் படம் பிடித்து காட்டுகிறது!

சின்னஞ் சிறு கண்ணணாக ஆலிலையில் படுத்துத் தன் தாமரைக் கரங்களால் தன் பாதத் தாமரையைப் பற்றித் தன் வாயில் வைத்து அழுதாறும் தாமரை இதழ்களால் சுவைத்துக் கொண்டிருப்பானாம்.

பூரணத்திலிருந்து பூர்ணத்தை எடுத்துப் பூரணம் செய்யும் கதை தானே இது. வெல்லத் பிள்ளையாரைக் கிள்ளி வெல்ல நிவேதனம் செய்வது போல.

பிரளய காலத்தில் மூவுலகமும் ஒடுங்கி மூலப் பொருளாகி உறையும் இடம் பிரயாகையில் உள்ள ஆலமரம். அக்ஷய வடம் என்ற பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் பிரளய காலத்திலும் அதற்கு அழிவில்லை என்பதே ஆகும். சிந்தித்து பார்த்தால் இந்த ஆலமரமே மூலப் பொருளாகி நிற்கும். அதனால் தான் நம் ஆண்டோர்கள் இதன் விசுவ ரூபத்தை உணர்த்த இதன் ஆணி வேர் பிரயாகையிலும், அடி மரம் காசியிலும், நுனி மரம் கையையிலும் இருப்பதாகக் கூறினார்கள்.

வங்காளக் கலவரத்தை ஒடுக்க வந்த அக்பர் சக்கரவர்த்தி திரும்பும் பொழுது பிரயாகையில் தண்டு இறங்கியிருக்கிறார். திரி வேணிக் கரையில் நின்று கங்கை யமுனை சங்கமத்தைக் கண்டு மனம் பறி கொடுத்திருக்கிறார். தாம் நின்று பார்த்த இடத்தில் கோட்டை கட்டி அரண்மனை உருவாக்கப் பணித்திருக்கிறார். பிரயாகையைத் தலை நகரமாக்கிக் கொள்ள ஆசைப்பட்டுப் பெயர் மாற்றமும் செய்திருக்கிறார். அல்லாஹ்-ஆபாத், இலாஹீ-ஆபாத் என்று அவர் சூட்டிய பெயரிலும் இறையணர்வே மேலாங்கியிருக்கிறது. ஆண்டவன் குடிகொண்ட இடம், ஆண்டவன் குடியேற்றிய இடம் என்று பிரயாகையின் புனிதத்துக்குப் பங்கம் நேராமல் சூட்டப்பட்ட இந்தப் பெயரிலிருந்தே அவருடைய இறைப் பற்று புலனாகிறது.

கோட்டைச் சுவரில் வட்ட வடிவமான தாமரையைப் பதித்து ஆல மரத்தின் வேர் உள்ள இடம் சுட்டிக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. ஹிந்துக்கள் தங்கள் பக்தி உணர்வை வெளிப் படுத்த இதை வணங்கிச் செல்கின்றனர்.

பாற் கடலைக் கடைந்து அமிர்தம் எடுத்த பொழுது, இந்திரனின் மகன் ஜயந்தனுக்கு அவசரம் தாங்கவில்லை. ஆக்கப் பொறுத்தவனுக்கு ஆறப் பொறுக்கவில்லை என்ற கதையாக.

அமுத கும்பத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு அவன் சிட்டெனப் பறக்கவே, அசுரர்கள் வாயு வேகத்தில் அவனைப் பின் தொடர்ந்திருக்கின்றனர். இருவருக்கும் இடையே பன்னிரண்டு நாட்கள் இழு பறிப் போர் நடந்திருக்கிறது. அந்த சமயம் சந்திரன் கும்பத்திலிருந்து அமுதம் சிந்தாமல் இருக்க முயன்றிருக்கிறான். சூரியன் கும்பம் உடைந்து விடக் கூடாதே என்று கவலைப்பட்டிருக்கிறான். பிருஹஸ்பதி அசுரர்கள் அபகரித்துச் சென்று விடாமல் காப்பாற்றியிருக்கிறார். சனி பகவான் ஒரே மிடறில் ஜயந்தனே சாப்பிட்டு விட்டால் என்ன செய்வது என்று காப்பாற்றியிருக்கிறான். இப்படி நால்வரும் கூடி முயன்றும் நான்கு இடங்களில் அமுதம் சிந்தி விட்டது. அதன் பலனாக அந்த இடங்களுக்குப் புனிதம் ஏறியது. ஹரித்வார், பிரயாகை, உஜ்ஜயினி, நாஸிக் ஆகிய இடங்கள் ஆகும் அவை.

தேவர்களின் ஒரு நாள் மனிதர்களுக்கு ஒரு வருஷம். ஆகையால், அந்தக் கணக்கின்படி பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மேற் கூறிய சேஷத்திரங்களிலும் கும்ப மேளா நடைபெறுகிறது. சூரியன் மேஷ ராசியிலும், பிருஹஸ்பதி கும்ப ராசியிலும் இருக்கும் பொழுது ஹரித்வாரிலும் கும்ப மேளா கூடும். விருஷப ராசியில் பிருஹஸ்பதியும், மகர ராசியில் சூரியனும், சந்திரனும் இருக்கும் போது அமாவாசை அன்று பிரயாகையில் கும்ப மேளா நடக்கும். சிம்ம ராசியில்

பிருஹஸ்பதி, சந்திரன், சூரியன் கூடும் அமாவாசை அன்று நாஸிக்-கோதாவரியில் கும்ப மேளா நடைபெறும். விருச்சிக ராசியில் பிருஹஸ்பதி, சூரியன், சந்திரன் மூவரும் இருக்கும் அமாவாசையில் உஜ்ஜயினியில் கும்ப மேளா கூடும்.

பிரயாகைக் கும்ப மேளாவே மிகப் பிரசித்தம்.

இந்நாளைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு முன்னோடி. பிரயாகைக் கும்ப மேளா நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் உள்ள அறிஞர்களும், அறவோர்களும் கூடி நாட்டின் நடப்பையும் ஆராய்ந்து ஆன்மிகத் துறையை மட்டுமின்றி உலகியல் துறையையும் பேணிப் பாதுகாத்திருக்கிறார்கள்.

இப்படியெல்லாம் பிரயாகை செயற்பட்டிருப்பதால் தான் உலகிலேயே சிரேஷ்ட சேஷத்திரமாகக் கருதப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அக்ஷய வடம் என்னும் ஆல் மரமும், கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி ஆகிய நதிகளும் கை கொடுத்திருக்கின்றன என்கிறது ஒரு சுலோகம்.

தீர்த்த ராஜனான பிரயாக ராஜனை சேவிக்க வந்தவர்களாகவும் இவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது இன்னொரு சுலோகம் அவை வருமாறு :

க்ஷேத்ரமேவ ஜ¹கத் சிரேஷ்ட²ம், ததோ க்ஷய்ய வடான்விதம்
காலிந்தா¹ம் க³ங்க³யா வாண்யா த்ரிவேண்யா க²லு ஸங்க³தம்
யம் ஸேவிதம் ஜன்ஹுஸுதா ஸமாக³தா,

காலிந்த³ கன்யாபி ததா² யமஸ்வஸா
ஸரஸ்வதி சாக்ஷய கல்ப பரத³பா, ஸதீர்த்த² ராஜோ

ஜயதிப்ரயாக:

ம்ருதி ஸமருதி புராணானாம் ஆலயம் கருணாயலம்
நுமாயி ப⁴க³ வத² பாத சங்கரம் லோக சங்கரம்

ஸ்ரீ சங்கர விமான மண்டபம்

ஒன்றுக்கு ஏற்றம் தந்து அதற்குச் சிறப்புக் கூட்ட நேருங்
கால், அதற்குக் கடுகளவும் மாற்றுக் குறையாத மற்றொன்றைத்
திருஷ்டாந்தம் காட்டித்தம் கூற்றுக்கு மெருகு ஏற்றுவது பெருங்
கவிகளின் மரபு. வருங் கால வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டிச்
சமுதாயம் சமைக்கும் சிற்பிகளின் குலத்தில் வந்த வள்ளுவர்
பெருமான்.

“அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றின்
உயிர் செருத்து உண்ணாமை நன்று”

என்று புலால் உண்ணாமைக்குப் பெருமை சேர்க்கிறார்.
கூர்ந்து கண்ணித்தால் அவரது சொல்லாட்சியின் கருத்துச் செரிந்த
உள்ளுறை பொருள் புலனாகும். அவர், ‘வேள்வியின்
சிறப்புக்குச் சிறிதும் மாசு கற்பிக்கவில்லை, கொல்லாமையும்
புலால் உண்ணாமையும் கொண்ட சமுதாயத்தைச்
சிருஷ்டிக்கவே விரும்புகிறார்’ என்பதைக் காண்போம்.

வேள்விக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தரும். சநாதன ஹிந்து
தர்மம் கூட இக் கருத்தையே தான் வலியுறுத்துகிறது.
அஹிம்சையே பரம தர்மம் என்பது தான் அதன் குறிக்கோளுமே.

வேதமே வடிவமான இறைவன் யக்கு புருஷனாகப்
போற்றப்படுவதன் உள் நோக்கமும் சமர்ப்பண புத்தியைப்
பெருக்குவதும் சமுதாயப் பொதுமைக்கு ஊட்டம்
அளிப்பதுமேயாகும்.

யாகம் என்ற மாத்திரத்திலே பிரயாகை நினைவு வருவதும், பிரயாகை நினைவு வந்த மாத்திரத்திலே திரி வேணி நினைவு வருவதும், பாரத ரத்தத்திலே திரி வேணி ஊறிய நிகழ்ச்சி ஆகி விட்டது. பாரதத்தின் எந்த மூலை முடுக்கில் இரண்டு நதிகள் இணைந்தாலும் அதைப் புனித சங்கமமாக, முக் கூடலாகப் போற்றும் மரபும் மனத்தில் படிந்து விட்டது.

கவியுலகு கற்பனைக்கேற்ப எத்தனையோ முக் கூடற் புராணம் பாடியுள்ளது. திராவிடக் கவி மணி முத்து ஸ்வாமி ஐயருக்குக் காப்பியே கூட முக் கூடலாகத் தோன்றியிருக்கிறது. ஆம், வெளுப்பான பால் கங்கையாத் தோன்றியிருக்கிறது. கறுப்பான கஷாயம் யமுனையாகத் தோன்றியிருக்கிறது. இரண்டிலும் இனம் பிரிக்க முடியாமல் கரைந்து போயிருக்கும் சாக்கரை சரஸ்வதியாகத் தன்னை இனம் காட்டிக் கொள்கிறது. நகைச் சுவை மிளிர் அவர்பாடிய பாடல் வருமாறு.

பாலாங்கு கங்கையா பண்பார் கஷாயமே
ஏறுங்கரிய யமுனையா-காலக்
கறைந்துறையும் சீனி சரஸ்வதியாம் கங்கை
தரந்தெரி முக் கூடற்றலம்.

இப்படிக் கற்பனை விரியும் நேரத்திலே நாம் கண் முன்னே திரி வேணியாக நிற்பவர்கள் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீ சந்திர சேகரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளும், ஸ்ரீ சங்கர விஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளுமே ஆவர்.

தென் புலத்தே உறையும் இந்தத் திரி வேணி வட-
புலத்தேயுள்ள அந்தத்திரி வேணியில் அரியதொரு காரியத்தைச்
செய்திருக்கிறது. பார்க்கப் போனால் ஒன்றல்ல; பற்பல
காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. அவற்றுள் முக்கியமானவை
மூன்று. ஒன்று ராமேசுவரத்தில் அக்னி தீர்த்தக் சரையில்
நிறுவப்பட்டுள்ள ஸ்ரீ சங்கர மண்டபம். கடலில் நீராடி எழுந்தால்
கண் முன்னே நிற்பது ஸ்ரீ சங்கர மண்டபமும், ஸ்ரீ தரிசனமும்
தான்.

இரண்டு. புரி ஜகந்நாதக் கடற் கரையிலே
ராமேசுவரத்தை நினைவுபடுத்துகிறாற் போன்ற வேறொரு
பணி. அங்கே பத்மாவதி ஜய தேவர் பக்தி வெள்ளத்தில்
குளிப்பாட்டுவர்.

மூன்று. பிரயாகையில் திரி வேணியில் நீராடிக் கரையை
தோக்கினால் ஸ்ரீ சங்கர விமான மண்டபம் கன கம்பீரமாகத்
தோற்றம் காட்டும்.

கற்பனைக்கும் எட்டாத மாபெரும் ஆலயங்களைக்
கற்பனையில் நிர்மாணித்து விடலாம். ஆனால் அதற்குச் செயல்
வடிவம் கொடுப்பது தான் சிரம சாத்தியமான காரியம். அந்தச்
சிரம சாத்தியமான காரியத்தை இருந்த இடத்தில் இருந்த
கொண்டே சாதித்துக் காட்டியிருப்பவா ஸ்ரீ காஞ்சி முனிவர்.

தம் பீடத்தின் முந்தையவர்களுக்கெல்லாம்
முந்தையவரான ஸ்ரீ ஆதி சங்கரை என்றென்றும் நினைவு கூரும்
வகையில் ஒரு விமான மண்டபம் திரி வேணி தீர்த்திலே கட்ட
வேண்டும் என்று அவருக்குத் தோன்றியிருக்கிறது. இறை

சக்தியின் அத்தனை குணத்தையும் நாம் அது தன்னுள்
அடக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஒங்கி
இருக்கிறது.

அதன்பலனாக ஒங்கி, உலகளந்த உத்தமன் புகழ் பாடும்
கதையாக, முக் கூடலான திரி வேணியில் மூன்று அடுக்கு
மண்டபம் எழச் செய்திருக்கிறார். மூன்று அடுக்குகளையும் ஒரு
முறை வலம் வந்தால் மூவுலத் தெய்வங்களும் அங்கு குடியேறி
அருள் பாலிப்பதைக் கண்டு மெய் மறப்போம்.

முதல் அடுக்கு ஸ்ரீ காஞ்சி காமாட்சியை நடு நாயகமாகச்
கொலுவிருக்கச் செய்து ஐம்பத்தொரு சக்தி பீடங்களையும்
நினைவில் கொண்டு நிறுத்தியிருக்கிறது. அழகின் அலைகள்
பாடிய ஆதி சங்கரா நின்ற திருக் கோலத்தில் காட்சி தரப் பல
பெண் தெய்வங்களும் அவர் பாடிய படி வடிவம் எடுத்து
நிற்பதையும் அங்கே காண்போம்.

இரண்டாவது அடுக்கில் திருப்பதி வெங்கடாசலபதி
நூற்றெட்டு திவ்ய தேசங்களை நினைவில் கொண்டு வருகிறார்.
போல் சாலிக் கிராமச் சிலைகளாகச் சேவை சாதிக்கிறார்.
திருமால் எடுத்த பத்து அவதாரங்கள் மட்டுமின்றிப் பல
அவதாரங்களையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் படிமங்கள்
கருத்தைக் கொள்ளை கொள்கின்றன.

மூன்றாவது அடுக்கில் அருமை, பெருமை மிகுந்த
ஸஹஸ்ர லிங்கம், அதன் கருவறை ருத்ராஷங்களால் வேயப்
பட்டது. அதோடு அதன் கருவறை ருத்ராஷங்களால் வேயப்
பட்டது. அதோடு அதனைச் சுற்றி நூற்றியெட்டு சிவத்

தலங்களைக் கண் முன்னே கொண்டு நிறுத்துகிறது. அவற்றை நினைவுறுத்துறுகிறாற் போல் அழகழகான சிவலிங்க வடிவங்களையும் கண்டு மகிழலாம்.

சிவ-சங்கர-ராம அவதாரங்களின் நிகழ்ச்சிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதிலும் ஸ்ரீ சங்கர விமான மண்டபம் தேர்ந்திருக்கிறது. சுருங்க சொல்லப் போனால் தெய்வம் தெய்வத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கப் புரிந்த திரு விளையாடலே இது.

திரி வேணிக் கரையில் திரி வேணி புரிந்துள்ள இந்தத் திரி வேணிப் பணி திரி வேணியின் மகிமையைப் பன் மடங்கு உயர்த்துகிறது என்று கூறினால் சிறிதும் மிகையாகாது. இதைக் காணாமல் யாத்திரை செய்பவர்களின் யாத்திரையும் பூர்த்தியாகாது.

வெளியிட்டோர் : பூஜா பிரகாசன்,
21, குஜராத்தி மாளிகை, அலகாபாத்.

